

שם ה' דהו"ה היא אבן נגף על שם שמכשיל את הבריות באבן שניגפים בה.

שריפה בנגד אותה ה' ראשונה דהו"ה

שריפה, היא לחוטא שפוגם באות ה' דהו"ה שהיא הבינה שהיא מקום האש ושורש הדינים ולכון תיקונו בשריפה **בגין דא יהו** (ישעה ח) צור **מכשול אשא תקיפה** לפי שהקליל' שכנגד אותה ה' הוא צור מכשול על שם שהוא חזק כמו אש חזקה שטורפת את האדם בדיניה.

הרוג בנגד אותה ו' דהו"ה

הרוג, הוא לחוטא שפוגם באות ו' דהו"ה שהוא ז"א ותיקונו על ידי חרב **דא חרב** וזאת החרב שנאמר עליה (דברים לב) וחרכי **תאכל בשר**. והוא החרב החיצונית שעומדת כנגד התפארת שבקדושה והיא מביאה למות כל בשר **תאכל בשר ודא דשלטא בבשרא** ולכון היא אוכלת בשר כי היא שליטה על הבשר שבא מצעידה ולא על הנשמה, **ודא הוא** וזה שבתו (בראשית ו) **קץ כל בשר**. שהסת"א מביאה לקץ כל בשר ע"י החרב של מלאך המות.

חנק בנגד אותה ה' אחרונה דהו"ה

חנק, הוא לחוטא שפוגם באות ה' אחרונה דהו"ה ותיקונו ע"י הקליפה התחתונה בחינת אלחים אחרים **בגין דא יהו** (דברים כא) **קללה אלהים** לפי שהקליל' הנקראת קללה אלחים עומדת כנגד אותה ה' אחרונה שבשם **וזהוא דשלטא הלימוד היומי**

עַל חֲנָק, עַל צְלִיבּוֹ והוא הקל"י השולט על חנוך ועל התליה. **וְאֶזְקֵיָּמָנָא בְּגַיִן דָּלָא יִשְׁתָּאֶר אֶלָּא בְּשֻׁרָּא בְּלַחְזֹדְיוֹ** וכבר ביארנו שזה כדי שלא ישאר מהחנק אחר שיצאה נפשו אלא בשרו בלבד, **וְהַהוּא קָלְלַת אֱלֹהִים, שְׁלֹטָא בְּבְשֻׁרָּא,** ואותו קלلت אלהים השולט בשור נקרא מְרָה **חַשּׁוֹבָא** מרה שחורה וחסוכה היפך המלכותDKドウソウה שנאמר עליה שחורה אני ונואה. **וּבְגַיִן בְּךָ דָּא לְטַב וְךָ אֶל בִּישׁ** ולכן הקדושה והטומאה הם זה לעומת זה הקדושה רוצה להטיב לאדם והטומאה להרע ולהמיתו בד' מיתות.

צרכיהם ישראל להשמר מעוננות ופשעים ולא לחת מקום לס"א לשלוות **וְאַצְטְּרִיכָו יִשְׂרָאֵל דָּרְזוֹא דְמַהְיָמָנוֹתָא בְּהוּ לְאַסְפָּתְמָרָא** וצריכיהם ישראל שיש בהם סוד האמונה שהוא הנשמה דעתילות להשמר מעוננות ופשעים, **בְּגַיִן דִּינְשָׁלֹוט סְטוֹרָא דְמַהְיָמָנוֹתָא כְּדַי** שצד הקדושה והאמונה ישלוט, **וְלֹא יְהִבּוֹן דּוֹכְתָּא לְסְטוֹרָא אַחֲרָא לְשִׁלְטָאָה** ולא יתנו מקום לעצם הסטרא אחרת והטומאה לשלוות בהם **זְפָאַין אִינּוֹן בְּעַלְמָא דִין, וּבְעַלְמָא דָאַתִּי,** אשריהם בעולם הזה ובעולם הבא **עַלְיָהוּ כְּתִיב** עליהם כתוב (ישעיה ס) **וְעַמְּךָ בְּלָם צְדִיקִים** לעולם עלייהו ירשו ארץ **וְגֹאַן.**

הנביאים יונקים מנצח והוד ודניאל וחבריו במראה

גְּבִיאֵין

نبאים הם בחינת נצח והוד שהם שני היכלות עצם השמים ונוגה ומשם יונקים העליונים שבאצלות כי החגthy הם ד' הצדדים ונו"ה הם בחינת שני הצדדים מעלה ומטה, תרין ירכין דסמכין לאורייתא קדיישא והם שתיהם הירכים הסומכמים את התורה הקדושה שהיא סוד התפארה [קכח], אינון נטליין להיבלא דתרין רוחין ביה והנו"ה דאצלות לוקחים את היכל הנצח דבריה שהוא כולל גם בהוד דבריה ושני רוחות כוללים בהם, דאינון נגה זוהר ואלו הרוחות הם נוגה וזוהר כי נצח מתקשר בנוגה והוד בהיכל זוהר הנקרוא עצם השמים. אינון תרין ירכין לחתא, לסמכא לאינון היבלין דלעילא, דאקרזון תורה שבعل פה ואלו ההיכלות נוגה וזוהר שבבריה הם עומדים לסמוק לאותם היכלותנו"ה דמלכות שלמעלה באצלות שם בחינת תורה שבע"פ. במאה דאית סמכין לאורייתא דאייה תורה שבכתב כי כמו שיש עמודים נו"ה דז"א דאצלות הסומכמים לתורה שבכתב שהוא תית דאצלות, פ"ז אית סמכין קיימין לאורייתא דאייה תורה שבעל פה אך יש עמודים הסומכמים ומעמידים לתורה שבע"פ שבמלכותם והם הנו"ה שבבריה שתחתיה. ואתכלילו דא בדא וهم כללים זה בזה נו"ה דז"א בנו"ה דמלכות

אור הרשב"י

[קכח] וגם כל עניין הנבואה היה להעמיד ולהזק ישראל שילכו בדרך התורה. התורה על ידי מוסר הנביאים וליישר את עם

הלימוד היומי

דאצלות ושתיים בנו"ה דבריאה. **בדין אלין טריין סמביין דלחתטא,**
בד מרתchapron באליין עלאלין ואז כאשר שני עמודים שלמטה שהם נו"ה
 דבריאה מתחברים באלו העליונים, **אתרשים בהו סטרא דגנבואה** דבשוואה
 נרשם בהם איזה צד ובחינת של נבוואה, **ומאן אידו** ומהי הנבוואה. (רמז)
מראה שהוא מדרגה פחותה מנבוואה והוא מדרגת דניאל וחבריו שנאמר בהם 'ובין
 דבר זה והבן במראה', **דאיהו פגוננא דגנבואה** שהוא כדוגמת נבוואה אבל
 אינה נבוואה ממש.

כאשר מתחברים נו"ה דאצלות זה בזה נרשם בו שם הקדוש 'צבאות' ומאר
 לנ"ה דבריאה

וכל איןון מאיריהן דמראה, מהכא ינקין וכל אותם שהם בעלי
 המראה כדןיאל וחבריו מכאן יונקים את המראה. **ליילא נבואה** כי
 למעלה בנו"ה דאצלות יונקים הנביאים את נבואותם, **הכא מראה** וככאן בנו"ה
 דבריאה יונקים בעלי המראה. **ועל דא, איהו דא פגוננא דא** ולכן נו"ה
 דבריאה הם כדוגמת נו"ה דאצלות, **ודא פגוננא דא** ונ"ה דאצלות כדוגמת
 נו"ה דבריאה כי אלו מעמידים תורה שבכתב ואלו מעמידים תושבע"פ. **ובכ**
מרתchapron דא בדא ובאשר מתחברים נו"ה דאצלות זה בזה, **בדין שליט**
על האי אתר, (אתרשים) **שמא קדיישא, דאקרי צבאות** או
 שליט על מקום זה ונרשם בו שם הקדוש 'צבאות' ומאר לנ"ה דבריאה. **בגין דכל**
איןון חילין קדיישין, כלהו קיימי הכא ונקרא צבאות לפי שבכל

ההכרזת הימוי